

Neemt u ook wat vakantie?

En waar gaat je op vakantie? Hopelijk krijg je goed weer! Het dorp loopt leeg, geen mensen meer op straat, veel minder wagens in het verkeer, zelfs op de snelwegen minder drukte, met uitzondering tijdens de grote weekends. Het wordt stil!

Dat was toch mijn ervaring, verleden jaar, tijdens mijn verblijf in België.

Soms verlang ik hier echt naar die vakantiestilte.

Voor velen is de vakantie al voorbij.

In Kinshasa zie je niet echt het verschil tussen vakantie en werk periode. Maar toch misschien. We zien de wit-blauwe uniformen van de schoolkinderen niet meer, en er niet zoveel drukte meer aan de schooldeuren. Vakantie voor de schoolkinderen. Ook voor onze keukenmoeder en de nachtwaker is er nu een verlofperiode. Ze nemen hun verlof wel een beetje tegen hun goesting, ze krijgen hier goed eten en thuis hebben zij geen echte bezigheid. Ze zijn nog jong en hebben nog geen kinderen.

De parochie ligt ook niet alles stil. Onze jeugd heeft zijn activiteiten, kamp (hier "kolonie" genoemd) voorbereiden. Ook speelnamiddagen voor de kleinsten;

Dankzij Noord-zuid werking van de gemeente Wevelgem hebben wij de parochiezaal kunnen vernieuwen. Hoewel de werken nog niet volledig af zijn wordt die tijdens de vakantie druk bezet. Er worden vormingssessies gegeven. Bijscholing voor taalstudie, vooral Engels. Ook keukenprinsessen komen aan beurt: hotellerie! Een grote naam, maar zeer interessant voor vrouwen. Ze leren er hoe men vrienden thuis aangenaam kan ontvangen. Het meeste succes hebben we met de computerlessen. Nogmaals dankzij de gemeente Wevelgem konden wij computers kunnen aanschaffen voor de school. Die worden nu ook voor die vacantielessen gebruikt. Het valt op dat ook vrouwen van een zekere leeftijd op die computer-initiaties afkomen.

Onze grootouders werden zondag in de bloemetjes gezet. Een zeer mooie viering in de kerk. De kleine dansmeisjes hebben bloemen uitgedeeld, eerst natuurlijk aan hun eigen oma of opa en dan allen die grijs haar hebben. Ik ben erbij genomen geweest omdat ik enkele dagen voordien mijn priesterwijding 's verjaardag mocht vieren en dus ook grootouder ben. 55 jaar geleden op 26 juli 1969 werd ik priester gewijd door Mgr. Jan Van Cauwelaert! Ongelofelijk!

Die morgen van mijn verjaardag, om vier uur al, was ik klaarwakker en heb ik geprobeerd om alles eens terug te bekijken.

Het is eigenlijk een wonder, hoe je door alle omstandigheden, goede en kwade dagen, toch geleid voelt door een Aanwezige. Het is voor iedereen, jong of oud, aangeraden, af en toe eens achteruit te kijken en zich af te vragen: welke weg heb ik afgelegd, welke gebeurtenissen hebben mij gesteund in mijn stappen, wie heeft me recht getrokken toen ik viel... en waar sta ik nu! En wat is er te verwachten van de toekomst. Het doet deugd dat te bekijken! In die vroege ochtend van 26 juli 2024 heb ik herontdekt dat je niet alleen bent in het leven... zelfs als je je soms eenzaam voelt, krijg je straks toch een bezoekje van iemand, of doe je een wandeling en ontmoet je iemand onverwachts. En dan tijdens de mis voor de mensen, mocht ik weer overtuigend zeggen: het mooiste moet nog komen. En het komt zeker als je ernaar uitkijkt.

Waar kijk ik naar uit?

Ik ben ook niet zo naïef om ver in de toekomst te denken. Hoewel dat ook wel helpt om vandaag blij te leven. Wat ik verwacht?

Mijn vijftig jaren priester missionaris-ervaring, deed me de fundamentele zin van het leven in geloof rijker te ontdekken. Ik hoop zo die ontdekking te kunnen meedelen aan hen die ernaar vragen. Zoals ik vroeger ook al schreef, dat ik een oude man mag zijn, die in stilte het vuur onderhoud. En dat zal wel de roeping blijven voor alle ouderen.

Dat wil niet zeggen, dat we bij het vuur blijven zitten. Ik kijk uit naar de voltooiing van de nieuwe kerk, die straks een dak zal krijgen en ik hoop dat de "blijde boodschap-klok die we van Turnhout kregen met kerstdag kan luiden. De verdere bouw van de school in Menkao volgen, nog wat hulp zoeken voor onze bijscholing-lesse hier op de Sint Elisabeths parochie. Ik verwacht ook nog te mogen meemaken dat enkele van mijn studenten en studenten afgestudeerd geraken: een jonge scheutist (afkomstig van Menkao) een studente die dokter studies doet, en enkele jongeren die in het onderwijs willen werken.

Het mooiste moet nog komen! Hopen maar dat de gezondheid redelijk blijft, dat we geen zware gezondheidszorgen hoeven en dat het optimisme altijd de overhand neemt.

Ik vertrouw erop en geloof het sterk.

Voor allemaal wens ik nog een beetje zomer, afgewisseld met bewolking en soms wind, want die helpen ons om redelijk te blijven.
Nzambe abenisa bino..botambola na Yezu.

Pater Toon Tanghe, Scheutist.